

عنوان مقاله:

گلبدن نامه، گزارشی زنانه از تاریخ تیموریان هند

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات فرهنگ و هنر آسیا، دوره 1، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

لیلا الهیان - دانش آموخته دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز، ایران

خلاصه مقاله:

شبه‌قاره هند در قرن دهم، از مراکز شکوفایی زبان و ادب فارسی به دور از سرزمین مادری خود بوده است. گلبدن‌نامه نخستین نثر بانوبشت فارسی، متعلق به این دوره است که به قلم بانویی غیرایرانی نگاشته شده است. گلبدن، از منظر زنی دارای اعتبار اجتماعی و ناظر بر حوادث، خاطراتی از سلوک اجتماعی و خانوادگی پدرش، بابر و برادر خود، همایون، را برجای گذاشته است. به نظر می‌رسد این کتاب فراتر از خاطره‌گویی، با زبانی زنانه در پی برجسته کردن، پنهان کردن یا دگرگون جلوه‌دادن موضوعاتی بوده است. مسأله پژوهش پیش‌رو این است که گلبدن نامه به چه مباحث تاریخی- فرهنگی به ویژه در نمایاندن بخش همیشه پنهان مانده حکومتها یعنی زنان، اندرونی و روابط آنها از نگاه یک زن پرداخته و ازین رهگذر چگونه روایت تاریخی از پدر و برادر خود عرضه کرده است. پس از شرح محتوای تاریخی کتاب، دو موضوع در خور تأمل جایگاه زنان دربار و نیز باورها و آیین‌هایی که در خلال خاطرات بازنمایی شده، واکاوی شد. در نتیجه مشخص شد شخصیتها و خاطرات طرح شده معمولا به اعتبار ارتباط خانوادگی با شاه حاضر (اکبر شاه) انتخاب شده‌اند و نویسنده از منظری زنانه در پی اثبات حقانیت حکومت همایون، وفاداری برادر دیگرش، هندال، صمیمیت عمیق آنها و تلاششان برای نکوداشت زنان و مناسبات خانوادگی است.

کلمات کلیدی:

تیموریان هند، گلبدن نامه، زنانه نویسی، بابرشاه، همایون شاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1124250>

